

[Alfred Jensen.]

det, der skulle til for at sætte gang i boligbyggeriet og for at sikre, at folk kom til at bo for en rimelig leje. Lad være, at visse af disse forslag måske ikke lige rammer det, som man har ønsket at nå frem til, og at man kan have fået betænkeligheder, men der er dog under alle omstændigheder to forslag, som man absolut burde have stillet her ved denne behandling, og det er spørgsmålet om forlængelse af rentenedsættelserne i en 10-årig periode for de huse, der blev opført efter 1938-loven, og endvidere spørgsmålet om de 12 000 boliger, der skulle opføres udover det planlagte. Jeg kan ikke se rettere, end at de løfter, der blev givet vælgerne og offentligheden om en ny politik på boligens område, er svigtet i allerhøjeste grad. Jeg er klar over, at det betyder skuffelse rundt omkring hos alle dem, der mangler lejlighed og lider under bolignøden, men det vil også betyde skuffelse for de mange tusinder, der går og venter på at komme i arbejde. Vi diskuterede forleden spørgsmålet om at lade ufaglært arbejdskraft overtage visse arbejder ved byggeriet, og det blev konstateret, at gennemsnitsledigheden for byggearbejdere det ene år med det andet er meget stort, og det blev også konstateret, at hvis man iværksatte mere vinterbyggeri, ville det være muligt at udnytte arbejdskraften bedre, end tilfældet er. Alene af disse to grunde — og det er selvfølgelig også de hovedsagelige — bør man ikke nøjes med en forlængelse af den gældende boligstøttelov; der må ændringer til.

Jeg har tidligere udtalt min mening, og det vil altså sige den kommunistiske gruppes mening, om de forslag, der blev stillet fra det socialdemokratiske partis side. Vi fandt ikke, den måde, hvorpå man ville sikre en billigere leje i de boliger, der er opført nu, rigtig; vi viste, at ved at gå vejen over enten rentefrihed eller rentelettelse nåede man ikke frem til den stabilitet, som er nødvendig for de medborgere, der skal flytte ind i det byggeri, der nu gøres færdig. Af debatten her i dag er det fremgået, at den tidligere indenrigs- og boligminister forhøjede ydelserne, renten, på lånene fra 1½ til 2 pct., og i dag talte det ærede medlem hr. Aksel Møller for, at man skulle udnytte bemyndigelserne til at foretage en ekstra forhøjelse på ½ pct. For

ham var det ligegyldigt, om det blev i form af en forhøjelse af afdraget eller i form af forhøjelse af renten.

Det viser, hvor farlig vejen med rentelettelser er, og at man hellere må gå vejen med de faste tilskud. Det forekommer mig aldeles urimeligt, at man nu kommer og vil have ydelserne forhøjet på statslånet. Da renteniveauet steg, forhøjede man ydelserne, fordi man sagde: ellers skal staten betale for meget. Nu falder renteniveauet, og så forlanger man, at lejerne fortsat skal betale det samme, og at staten skal slippe billigere.

Det forekommer mig, at det er ganske urimeligt overfor de mange tusinder, der bor i disse boliger. Det, der er brug for her, er noget helt andet, det er foranstaltninger, som ikke alene sikrer, at lejerne får den nedgang i lejen, som det faldende renteniveau muliggør fremefter, men også sikrer, at de kommer endda længere ned i husleje. Disse foranstaltninger bør naturligvis ikke alene gælde dem, der flytter ind i de boliger, der opføres nu, men også for de boliger, der i de senere år er opført til altfor stor en leje.

Efter vor opfattelse trænger boligstøtteloven til revision, og efter vor opfattelse er det også nødvendigt, at man træffer yderligere foranstaltninger til at sikre billigere boligbyggeri. Det klares ikke alene med boligstøtteloven; den må ledsages af foranstaltninger mod monopoler og prisaftaler og mod spekulation. Det er givet, at man kan nå meget her, hvis viljen er tilstede, og derfor vil det være ganske urimeligt, om man undlader at træffe sådanne foranstaltninger. Vi mener, at denne forlængelse ikke bør foretages, uden at der træffes foranstaltninger, som sikrer mere boligbyggeri og en billigere leje. Jeg har tidligere på min gruppes vegne foreslået både kontante tilskud og et tilskud til nedbringelse af lejen i nybyggeri. Det er efter vor opfattelse de veje, man bør gå for at sikre, at de, der er nødt til at flytte ind i nybyggeri, ikke ensidigt skal bære de store byrder, der er forbundet dermed.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige vor velvillige medvirken til en forlængelse af loven, men efter vor opfattelse bør vi som sagt ikke blive stående ved det, der er